

lange, at enkelte Selskaber, hvad enten de ere private eller Andelsselskaber, skulle have en Forret fremfor private Mennesker. Jeg mener i det hele, at dette Spørgsmaal maa ordnes, naar hele vor Kødkontrol skal ordnes til næste Aar, vil jeg haabe. Da er det Tid at tale om den Ting og om, hvordan man kan slippe ud af det. Derfor er jeg med til at anbefale disse Ændringsforslag, og jeg haaber, de ville blive vedtagne, fordi det er en Nødvendighed, at denne Lov vedtages. Behandlingen af dette lille Lovforslag vidner om, at det var nødvendigt, da vi ved 1ste Behandling forlangte Udvalgs Nedsættelse, at det var en god Foranstaltning. Det har vist sig, at dette Udvalg har kunnet arbejde baade hurtigt og godt, og at vi have faaet dette Lovforslag forbedret siden 1ste Behandling. Jeg haaber, at Flertallet i denne Sal vil tage det i Betragtning en anden Gang, naar vi i al Ærbødighed stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Marott: Jeg ønsker at sige, at vi, som forleden Dag opponerede mod dette Lovforslag ved dets første Behandling, vistnok i det væsentlige kunne være tilfredse med Lovforslaget, som det nu forhaabentlig kommer til at foreligge ved Vedtagelsen af de Ændringsforslag, der ere stillede, og særlig da denne Lov kun skal gælde et Aar. Jeg behøver ikke at komme ind paa Enkeltheder, da disse allerede ere udførligt drøftede.

Jeg vil kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt her forleden fra den højtærede Landbrugsminister og i Dag af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), der begge insinuerede, at vi stille Krav, hvorved vi skabe en ny Form for Accise, hvorved vi fordyre Varerne og vanskeliggøre Indførelse af Kød til Købstæderne. Jeg vil dertil svare, at de Herrer bør huske paa, at det er under ganske særlige Forhold, vi her lovgive. Jeg vil sige, som jeg sagde forleden, at man kan dog ikke uden videre give Love, der omstyrte de af Justitsministeriet sanktionerede Sundhedsvedtægter i Byerne, og som ville paaføre Kommunerne store Tab. Jeg vil spørge, hvorledes kan endog et Medlem af Regeringen se saa ensidigt paa en enkelt Klasses Vel, at han som i dette Tilfælde bebrejder os, at vi varetage Byerhvervenes og Bykommunernes Interesser? Det forekommer mig, at det Standpunkt, som den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem for

Horsens Landkreds indtage, er et Standpunkt, der er i god Overensstemmelse med det, man vilde kalde ren og skær Klassepolitik. Vi — og det erklærede vi ogsaa forleden Dag — ville være med til paa alle Maader at værne det danske Landbrugs Eksport, men naar det er Tilfældet, maa vi ogsaa protestere imod, at man med det for Øje kommer ind paa at lovgive paa en Maade, hvorved man gør andre blodig Uret. Og der er ingen Tvivl om, at man i dette Tilfælde vil komme til at gøre Bykommunerne, som med store Ofre have etableret offentlige Slagtehus og Kødkontrol, Uret. Og naar man kan værne Eksporten uden det — og det mener jeg, man fuldt ud kan, naar der til Lovforslaget føjes de Ændringer, der ere foreslaaede —, ser jeg ikke, der er Grund til at rette Bebrejdelser imod os.

Det forekommer mig, at det var noget letsindigt af den ærede Forslagsstiller, saaledes uden videre at kaste et saa ufuldkomment Lovforslag som dette ind paa Tingets Bord, det var i Virkeligheden ikke ordentlig gennemtænkt. Det viser alene den Omstændighed, at Forslagsstilleren umiddelbart efter første Behandling kom paa det rene med, at det var nødvendigt at stille gennemgribende Ændringer for at faa Lovforslaget i en Form, der i nogen Maade kunde tilfredsstille os andre. Jeg kan saa godt forstaa, at den ærede Forslagsstiller maatte have sit Forslag vedtaget, thi, mine Herrer, man kan jo befrygte, at Ikke-Vedtagelsen af et saadant Forslag om Anerkendelse af den for Udlandet beregnede Kødkontrol som gyldig ogsaa herhjemme, vilde være egnet til i høj Grad at skade vor Eksport, vort Flæsks Renommé paa det engelske Marked. Det var derfor som sagt noget letsindigt af den ærede Forslagsstiller at fremkomme med sit Forslag uden i Forvejen nogenlunde at være paa det rene med, at det kunde gennemføres. Det var jo kun som en Følge af den enstemmige Protest, der rejste sig, navnlig fra Byerhvervenes Side ved første Behandling, at det ærede Medlem gik med til at ændre sit Forslag. Det forekommer mig nu, at man ved at fremsætte saadanne umodne og alt for agrariske Lovforslag netop giver dem Angrebsvaaben i Hænde, som paastaa, at man særlig fra Folketingets Side vil drive Klassepolitik, en Politik, som i høj Grad kunde komme til at skade Byerne. Netop saadanne Forslag vise, at der er en Ten-